

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Naczelny Sąd Administracyjny (Polijas Republika) 2009. gada 18. jūnija rīkojumu — Kronospan Mielec sp. z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie

(Lieta C-222/09)

(2009/C 220/32)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Kronospan Mielec sp. z o.o.

Atbildētājs: Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp., ar grozījumiem; turpmāk tekstā — “Sestā direktīva”) 9. panta 2. punkta e) apakšpunkta trešais ievilkums — tagad attiecīgi Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp., ar grozījumiem, turpmāk tekstā — “Direktīva 2006/112”) 56. panta 1. punkta c) apakšpunkts — ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā minētie inženieru pakalpojumi, kurus sniedz PVN maksātājam, kurš izpilda šos pakalpojumus ietverošu pasūtījumu citā Kopienas dalībvalstī reģistrētam pakalpojuma saņēmējam, tiek aplikti ar nodokli vietā, kur ir pakalpojuma saņēmēja (pasūtītāja) saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta, vai kur viņam ir pastāvīga iestāde, jeb ir jāuzskata, ka šie pakalpojumi kā darbība zinātnes jomā atbilstoši Sestās direktīvas 9. panta 2. punkta c) apakšpunkta pirmajam ievilkumam (tagad attiecīgi Direktīvas 2006/112 52. panta a) apakšpunkts) tiek aplikti ar nodokli vietā, kur faktiski notiek šo pakalpojumu sniegšana, ja pamatojas uz pieņēmumu, ka šie pakalpojumi ir darbi, kuri ietver emisiju pētījumus un mērījumus vides aizsardzības noteikumu izpratnē, tostarp pētījumu veikšanu saistībā ar oglekļa dioksīda (CO₂) emisiju un tirdzniecību ar CO₂ emisijām, minēto darbu dokumentācijas sagatavošanu un kontroli, kā arī potenciālo piesārņojuma avotu analīzi, un kurus veic, lai iegūtu jaunu pieredzi un jaunas tehnoloģiskās zināšanas, kas ir vērstas uz jaunu vielu, produktu un iekārtu izgatavošanu, kā arī jaunas tehnoloģijas metodes izmantošanu ražošanas procesā?

Prasība, kas celta 2009. gada 19. jūnijā — Eiropas Kopienų Komisija/Irija

(Lieta C-226/09)

(2009/C 220/33)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Konstantinidis, A.-A. Gilly)

Atbildētāja: Irija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nosakot punktu sadalījumu piešķiršanas kritērijiem pēc tam, kad ir beidzies termiņš piedāvājumu iesniegšanai, kā arī to grozot pēc iesniegto piedāvājumu sākotnējās izvērtēšanas, Irija nav izpildījusi pienākumus, kas tai izriet no vienlīdzīgas attieksmes principa un pārskatāmības principa atbilstoši Eiropas Kopienas Tiesas veiktajai šo principu interpretācijai;

— piespriest Irijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgās konkursa procedūras gadījumā līgumslēdzēja iestāde izstrādāja līguma dokumentu, saskaņā ar kuru varēja saprātīgi pieņemt, ka piešķiršanas kritēriji tiks piemēroti secībā no svarīgākā uz mazāk svarīgo. Pēc tam, kad bija beidzies termiņš piedāvājumu iesniegšanai, līgumslēdzēja iestāde izlēma piešķiršanas kritērijiem piemērot relatīvu punktu sadalījumu. Pēc tam, kad bija veikta iesniegto piedāvājumu sākotnēja izvērtēšana, līgumslēdzēja iestādes konkursa komisija apsvēra iespēju mainīt šo punktu sadalījumu un gala rezultātā tas tika grozīts.

Relatīvais punktu sadalījums, kurš piešķiršanas kritērijiem tika noteikts pēc piedāvājumu iesniegšanas sākotnējās izvērtēšanas, mainīja piešķiršanas kritēriju svarīgumu un piešķīra tiem tādu svarīguma pakāpi, kas būtiski atšķīrās no tās, kuru konkursa pretendents saprātīgi varētu saprast no līguma dokumentiem.

Tā kā attiecīgā konkursa procedūra ir par tādu pakalpojumu sniegšanu, kuri nav uzskaitīti Direktīvas 2004/18/EK ⁽¹⁾ II A pielikumā, šīs direktīvas detalizētie procesuālie noteikumi nav piemērojami. Līdz ar to nav arī piemērojams direktīvas 40. pants, saskaņā ar kuru līgumslēdzēja iestādēm konkursa uzaicinājumā ir jānorāda vismaz piešķiršanas kritēriju relatīvais punktu sadalījums vai to svarīgums dilstošā secībā. Tomēr, pamatojoties uz Eiropas Kopienų Tiesas judikatūru, līgumslēdzēja iestādei ir pienākums ievērot Līguma pamatprincipus, tostarp, vienlīdzīgas attieksmes principu un pārskatāmības principu.

Komisija uzskata, ka, grozot piešķiršanas kritērijus konkursa procedūras laikā, līgumslēdzēja iestāde, kurai ir pienākums ievērot EK līguma pamatnoteikumus un principus, ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu un pārskatāmības principu atbilstoši Eiropas Kopienas Tiesas veiktajai šo principu interpretācijai.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Bundespatentgericht (Vācija) 2009. gada 24. jūnija rīkojumu — Rechtsanwaltssozietät Lovells/Bayer CropScience AG

(Lieta C-229/09)

(2009/C 220/34)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundespatentgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Rechtsanwaltssozietät Lovells

Atbildētāja: Bayer CropScience AG

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 23. jūlija Regulas (EK) Nr. 1610/96 par papildu aizsardzības sertifikāta ieviešanu attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem (¹) 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošana ir atkarīga tikai no tirdzniecības atļaujas, kas izdota saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK (²) 4. pantu, vai arī sertifikātu tāpat var arī piešķirt, pamatojoties uz tirdzniecības atļauju, kas izdota saskaņā ar Direktīvas 91/414 8. panta 1. punktu?

(¹) OV L 198, 30. lpp.

(²) OV L 230, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Bundesfinanzhof (Vācija) 2009. gada 25. jūnija rīkojumu — Hauptzollamt Koblenz/Kurt Etling un Thomas Etling GbR, piedaloties Bundesministerium der Finanzen

(Lieta C-230/09)

(2009/C 220/35)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Hauptzollamt Koblenz

Atbildētāji: Kurt Etling un Thomas Etling GbR

Piedaloties: Bundesministerium der Finanzen

Prejudiciālais jautājums

Vai Kopienas tiesības, jo īpaši Padomes 2003. gada 29. septembra Regulas (EK) Nr. 1788/2003, ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē (¹), 5. panta k) punkts ir jāsaprot tādējādi, ka ražotāja references daudzums divpadsmit mēnešu periodā, kurā references daudzumu viņam ir nodevis cits ražotājs, neietver references daudzuma daļu, kuru attiecīgajā divpadsmit mēnešu periodā jau ir piegādājis otrs ražotājs?

(¹) OV L 270, 123. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Bundesfinanzhof (Vācija) 2009. gada 25. jūnija rīkojumu — Hauptzollamt Oldenburg/1. Theodor Aissen, 2. Hermann Rohaan, piedaloties Bundesministerium der Finanzen

(Lieta C-231/09)

(2009/C 220/36)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Hauptzollamt Oldenburg

Atbildētāji: 1. Theodor Aissen, 2. Hermann Rohaan

Piedaloties: Bundesministerium der Finanzen

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Kopienas tiesības, jo īpaši Regulas (EK) Nr. 1788/2003, ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē (¹), 5. panta k) punkts ir jāsaprot tādējādi, ka ražotāja references daudzums divpadsmit mēnešu periodā, kurā